

"נאסף אל חיקה"

שמחה ועטרה, עטרה ושמחה שוב ביחד. בכניסה לבית עם שלל פרחים בגינה, ענבים ותאנים, לימונים וגרברות. כך על הספסל או על כסא בצל העץ - היו יושבים ומשיחים ומדברים על הילדים, הנכדים והנינים.

זוג שאפילו קצה הליכתם היה בו זמנית, שהדאגה אחד לשני נראתה בנושא האוכל, באופניים שהלכו בשבילים אל הכל-בו, המחסן וגם המרפאה.

זוג שביקר את משפחתו = משפחתה = משפחתם בכל הזדמנות שרק הייתה: לחיפה, לירושלים, למוזרת בתיה. זוג שהיה גאה בנכדיו שהמריאו אל-על, בנינותיו המתקוות, בבנות יעל ורותי, בבן - אורי ובכל שלושת המשפחות האלה, המבורכות.

זוג שהיה גאה להיות שייך למשפחת המנדולינות שפרטה על נשמתם והיטיבה עימם.

שמחה לא הבין איך עטרה הלכה לפניו והשאירה אותו כך בלי רעייתו, כאילו לבחון כמה זמן יוכל להחזיק מעמד בלעדיה. אפילו לא שני שלישי שנה, שמחה היה עצוב נורא. השמחה של שמחה בקשה את נפשה להיאסף אל חיקה, אל עטרה אשתו, אמא של... סבתא של...

ידיים מקצועיות היו לשמחה, אצבעות עם מיומנות של איכות, חמש שנים עם כל צוות מגזר המזון שבא לחלוק לך כבוד אחרון, איך שיפצת להם תיחיים, איך תיקנת להם ושימנת את כל המערכת שתנוע קדימה.

דיבור בטוח וברור ובעיקר אהבה גדולה לעטרה, לבנות, לבן - לכל המשפחה.

איך תוך שנה פרשו מן הקיבוץ הזוג גולני, עטרה ושמחה, שמחה ועטרה.

יעל ואורי, רותי וכל משפחתם החזירו אהבה גדולה, דאגה ומסירות אין קץ להורים, בבחינת "כבד את אביך ואת אמך" - למען יאריכו ימים כל בני משפחתו = משפחתה = משפחתם, משפחת גולני הידועה לטוב.

ובכל האלבומים ומעשי ידיהם יתנחמו כל הנכדים והנינים - איזה סבא נפלא היה להם, איזו סבתא נהדרת.

מחר חג האהבה - וזה הסמל לאהבה גדולה באמת,

אהבתו של שמחה לעטרה

אהבתה של עטרה לשמחה

אהבת המשפחה - משפחת גולני - האחד לשני, אחת לשניח.

מצאו נחמה באהבה.

שרה'לה שרון